

3. Ar atsakymui į 1 klausimą turi įtakos tai, kad dominuojančią padėtį užimanti įmonė teisės aktais neįpareigojama teikti paslaugas didmeninės prekybos rinkoje, tačiau ji tai daro savo iniciatyva?
4. Ar tam, kad 1 klausime apibūdinta praktika būtų laikoma piktnaudžiavimu ji turi turėti konkurenciją ribojantį poveikį ir, jei taip, kaip šį poveikį nustatyti?
5. Ar atsakymui į 1 klausimą turi įtakos dominuojančią padėtį užimančios įmonės galia rinkoje?
6. Ar tam, kad 1 klausime apibūdinta praktika būtų laikoma piktnaudžiavimu reikia, kad šią veiklą vykdanči įmonė užimtų dominuojančią padėtį tiek didmeninės prekybos rinkoje, tiek galutinių vartotojų rinkoje?
7. Ar tam, kad 1 klausime apibūdinta praktika būtų laikoma piktnaudžiavimu dominuojančią padėtį užimančios įmonės didmeninės prekybos rinkoje tiekama prekė ar teikiama paslauga turi būti būtina konkurentams?
8. Ar atsakymui į 1 klausimą turi įtakos tai, ar paslaugos teikiamos naujam vartotojui?
9. Ar tam, kad 1 klausime apibūdinta praktika būtų laikoma piktnaudžiavimu reikia, kad dominuojančią padėtį užimanti įmonė turėtų galimybę kompensuoti patirtus nuostolius?
10. Ar atsakymui į 1 klausimą turi įtakos tai, ar rinkai yra būdingi technologiniai pokyčiai, reikalaujantys didelių investicijų, pavyzdžiui, dėl pagrįstų įsisteigimo išlaidų ir galimo poreikio įsisteigimo laikotarpiu vykdyti nuostolingus pardavimus?

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs*

Atsakovė: *Loyalty Management UK Limited*

Prejudiciniai klausimai

Kai apmokestinamasis asmuo (toliau – organizatorius) užsiima verslu – įgyvendina pirkėjų lojalumo skatinimo programą (toliau – programa), pagal kurią sudaro įvairias sutartis:

- i) su įvairiomis įmonėmis, vadinamomis „rėmėjais“, pagal kurias rėmėjai įsipareigoja iš jų prekes ar paslaugas perkantiems pirkėjams (toliau – rinkėjai) skirti „taškus“, o rėmėjai – atsiskaityti su organizatoriumi;
- ii) su rinkėjais, pagal kurias jiems iš rėmėjų perkant prekes ir (ar) paslaugas jiems skiriami taškai, kuriuos galima iškeisti į prekes ir (ar) paslaugas, ir
- iii) su įvairiomis įmonėmis (vadinamomis tiekėjais), pagal kurias tiekėjai, be kita ko, įsipareigoja rinkėjams tiekti prekes ir teikti paslaugas už žemesnę nei įprastai mokamą kainą arba nemokamai, kai rinkėjas grąžina taškus, o organizatorius įsipareigoja už tai sumokėti „paslaugos mokesťį“, apskaičiuojamą pagal per atitinkamą laikotarpį pas tam tikrą tiekėją iškeistų taškų skaičių.

1. Kaip reikia aiškinti 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB⁽¹⁾ 14, 24 ir 73 straipsnius (buvę 1977 m. gegužės 19 d. Tarybos direktyvos 77/388/EEB⁽²⁾ 5, 6 straipsniai ir 11 straipsnio A dalies 1 punkto a papunktis), kai organizatorius atlieka mokėjimus tiekėjams?

2. Ar šias nuostatas reikia aiškinti taip, kad tokie organizatoriaus mokėjimai tiekėjams turi būti laikomi:

a) atlygiu tik už tiekėjų organizatoriui teikiamas paslaugas ar

b) atlygiu tik už tiekėjų rinkėjams teikiamas prekes ir (ar) teikiamas paslaugas, ar

2009 m. vasario 6 d. House of Lords (Jungtinė Karalystė) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs prieš Loyalty Management UK Limited

(Byla C-53/09)

(2009/C 90/20)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

House of Lords

c) atlygiu iš dalies už tiekėjų organizatoriui teikiamas paslaugas ir iš dalies už tiekėjų rinkėjams teikiamas prekes ir (ar) teikiamas paslaugas?

3. Jei atsakymas į 2 klausimo c punktą būtų, kad paslaugos mokestis yra atlygis už du tiekėjų tiekimus – vieną organizatoriui, o kitą rinkėjams, kokie kriterijai egzistuoja Bendrijos teisėje nustatant, kaip tokį paslaugos mokestį paskirstyti šiems dviem tiekimams?

(¹) 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1).

(²) 1977 m. gegužės 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23).

2009 m. vasario 9 d. House of Lords (Jungtinė Karalystė) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs prieš Baxi Group Limited

(Byla C-55/09)

(2009/C 90/21)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

House of Lords

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Atsakovė: Baxi Group Limited

Prejudiciniai klausimai

Tuomet, kai

A apmokestinamasis asmuo įgyvendina verslo skatinimo programą, vykdomą reklamos ir rinkodaros bendrovės, pagal kurią apmokestinamojo asmens pirkėjams už iš jo perkamas prekes yra skiriami „taškai“;

B reklamos ir rinkodaros bendrovėje pirkėjai nemokėdami pinigų iškeičia taškus į premijines prekes;

C apmokestinamasis asmuo susitarė su ta kita bendrove, kad jai mokės rekomenduojamą mažmeninę kainą už premijines prekes.

1. Kaip reikia aiškinti PVM direktyvos (¹) 14, 24, 73 ir 168 straipsnius (buvę Šeštosios direktyvos (²) 5 ir 6 straipsniai, 11 straipsnio A dalies 1 punkto a papunktis ir 17 straipsnio 2 dalis), kai apmokestinamasis asmuo atlieka mokėjimus kitai bendrovei?

2. Ar šias nuostatas reikia aiškinti taip, kad apmokestinamojo asmens mokėjimai kitai bendrovei turi būti laikomi:

a) tik atlygiu už kitos bendrovės apmokestinamajam asmeniui suteiktas paslaugas;

b) tik trečiosios šalies atlygiu už kitos bendrovės pirkėjams patiektas prekes;

c) atlygiu iš dalies už kitos bendrovės apmokestinamajam asmeniui suteiktas paslaugas ir iš dalies už kitos bendrovės pirkėjams patiektas prekes;

d) atlygiu už reklamos ir rinkodaros paslaugas bei kitos bendrovės apmokestinamajam asmeniui patiektas premijines prekes?

3. Jei atsakymas į 2 klausimą būtų, kad tokie mokėjimai yra laikytini iš dalies atlygiu už kitos bendrovės apmokestinamajam asmeniui suteiktas paslaugas ir iš dalies apmokestinamojo asmens kitai bendrovei mokamu trečiosios šalies atlygiu už tos kitos bendrovės pirkėjams patiektas prekes, kokie kriterijai egzistuoja Bendrijos teisėje nustatant, kaip tokį mokėjimą paskirstyti šiems dviem tiekimams?

(¹) 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1).

(²) 1977 m. gegužės 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23).